

EL BARRET TRAPELLA

Hi havia una vegada un nen que es deia Pep. A en Pep li agradava molt el seu barret. Un dia el va agafar per posar-se'l, volia anar ben elegant a la festa del seu millor amic. De sobte va topar amb el seu gat, que es deia Mèu, i el pobre barret va caure per la finestra. En Pep va baixar comes ajudeu-me i en Mèu el va seguir. Però el barret era massa lleuger. Amb el vent corria i corria d'un lloc a l'altre. En Pep va mirar amunt i avall i finalment va veure el barret que ballava pel carrer. En Pep i el Mèu el van seguir com van poder. Van arribar fins a les paradetes que estaven al costat de casa seva. En Pep i en Mèu van mirar una per una les paradetes d'aquell mercat: Mel, formatges, embotits, fruits secs, mmmm fins i tot n'hi havia una de caramels ben dolços. Finalment van veure el barret en una paradeta on es feien avions de paper. Tots dos van tenir por que el barret pugés damunt d'un d'aquells aparells i se n'anés més enllà dels núvols blancs. El Mèu, molt eixerit, va fer un saltiró al costat dels avions de paper i va alçar la cua tant com va poder. El barret es va enlairar, empès pel vent, i cata-crac, va quedar penjat al capdamunt de la cua del Mèu.

En Pep va omplir de petons el musell del gat i li va comprar un barret com el seu però una mica més petit. I no cal dir que van ser els més elegants de la festa.